

una idea aproximada de la completa estampa del novio de *la perla de l'horta*. Cuya estraña fisonomia resaltarà encara mes repugnant á la vista del profundo observador, si fija al mateix temps l'atensio en les varies prendes de roba, que cubrien el bulto d'aquell ridicul ninot, espesialment en la chaqueteta de diable fort de color d'oliva sevillana, que apenes li tapaba la quarta part de la sobrecarrega, y cuyes manegues de diferent batisme y perspectiva quel cos, li venien poc mes amunt del colse, y en una espesie de manta á cuadros, de color de no-res, teixida lo manco vintisinc anys arrere en les fabriques nasionals de Morella, (*la del Conde y la del Duque,*) y que reduida com *estos dos señors del parenthesis* per les visisituts del temps á un pur esqueleto, s'habia quedat propiament trasformada en un sendrer de colár.

La ploma sen fuch dels dits, y es resistix á continuar el panorama del tal Sardinóla, tement que li agafe el *patatus* á alguna de les nostres presioses lectores, no-mes de pensar en una facha tant monstruosa, y anti-femenil. ¡Quin susto, *valgame Dios*, y quin—¡guay!!!! tan atiplat, y sorprendent eixiria de la boca de cuau-sevol d'elles, si sel veren (no mane Deu tal) aponat baix lo llit, al temps de reconeixer en lo velonét ó palmatoria en la má la covarcha exclusivament destinada á les gabies paraores dels verderols, y *gilgueros!!!* (1)

(1) Apesár de que el traductor mos posa estos par-dalets en valensiá, ham cregut que=*gilguerito era un nombre mucho mas boniquito*. Perdónemos, si vol, esta libbertat l'aguelo Mentireta.